

בש"פ 5373/17 - סלימאן אגבריה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5373/17

לפני: כבוד השופט ח' מלצר
המבקש: סלימאן אגבריה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיון מחדש מטעם המבקש מתאריך
07.08.2017; תגובת המשיבה לבקשה מתאריך
14.08.2017

בשם המבקש: עו"ד עמית חדד; עו"ד נועה מילשטיין

בשם המשיבה: עו"ד ערן זלר; עו"ד נועה עזרא-רחמני

החלטה

1. בפני בקשה לעיון מחדש בהחלטתי מתאריך 31.07.2017 (להלן: ההחלטה), בגדרה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים הנכבד התקבל באופן חלקי, והתאפשר לו להציג בפני בית המשפט המחוזי הנכבד חלופה, לרבות מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, וזאת מבלי לקבוע מסמרות כלשהן לגבי היתכנות החלופה, נושא שעליו יכריע בית המשפט המחוזי הנכבד, לאחר קבלת התסקירים וחוות הדעת הרלבנטיות, בהתאם למיטב שיקול דעתו.

2. לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה לה, שנתבקשה על ידי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה - להידחות. אביא את נימוקי לכך, בקצרה, מיד בסמוך.

עמוד 1

3. ראשית לכל - הבקשה שבפני איננה עומדת בתנאים להגשת "בקשה לעיון חוזר", הקבועים בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), התשנ"ו-1996. זאת מאחר שאין חולק על כך שבענייננו לא נתגלו עובדות חדשות, לא נשתנו נסיבות ולא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. יחד עם זאת, לשם מניעת ספיקות, אתייחס להלן גם לטענות המבקש לגופן.

4. בערר שהוגש, וכן בדיון שנערך בפני בתאריך 13.07.2017 - המבקש טען, בין היתר, כי ככל שאין ראיות לכאורה למעשים שבוצעו על-ידו לאחר תאריך 01.11.2016 (מועד כניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור)) - לא ניתן להרשיעו בעבירות לפי חוק זה.

5. בתשובה לשאלות בית המשפט שהוצגו בדיון בהקשר זה - באי-כוח המשיבה ענו כי על פעילויות שנטען שהעורר עשה לפני תאריך 01.11.2016 - המבקש מואשם בעבירות לפי תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945 ולפי חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, אשר היו בתוקף באותו המועד, ולא לפי חוק המאבק בטרור. יצוין כי אמירה זו של באי-כוח המשיבה מצאה את ביטויה גם בהחלטה (ראו: פסקה 21).

6. במסגרת הבקשה לעיון חוזר שבפני, המבקש טוען כי תשובת באי-כוח המדינה הנ"ל, היוותה למעשה הסכמה דיונית, ולו לצרכי הערר, שלפיה לא ניתן יהיה לייחס למבקש עבירות לפי חוק המאבק בטרור, מבלי להוכיח כי הוא ביצע פעולות אקטיביות לאחר כניסת החוק לתוקפו.

7. דינה של טענה זו להידחות. המשיבה ייחסה למבקש, בין היתר, עבירות של חברות בארגון טרור. במסגרת כתב האישום שהמשיבה הגישה, ייחסה למבקש חברות, ואף פיקוח על פעילויותיה של עמותה (להלן: עמותת אמאן), אשר מהווה, לכאורה, עמותת המשך לתנועה האיסלאמית - וזאת, בין היתר, ביחס לפעילויות שעמותת אמאן ביצעה לאחר תאריך 01.11.2016.

תשובת באי-כוח המדינה, שפורטה בפסקה 5 שלעיל, היוותה הסכמה לכך שלא ניתן יהיה לייחס למבקש עבירות לפי חוק המאבק בטרור בגין חברותו ופיקוחו על פעילויותיה של עמותת אמאן שנעשו לפני תאריך 01.11.2016, אך בכל הקשור לפעילויות שנעשו על-ידי עמותת אמאן לאחר תאריך זה - אין מניעה לייחס למבקש עבירות לפי חוק המאבק בטרור.

8. לפיכך, ולאחר ששוכנעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש במיחס לו בכתב האישום - קבעתי כי ניתן לייחס למבקש חברות ופיקוח על פעילויות שנעשו על-ידי עמותת אמאן לאחר תאריך 01.11.2016, וזאת מכוח חוק המאבק בטרור - אף אם לא הוכחו לכאורה פעולות אקטיביות מצידו, בתקופה זו. בהקשר זה, לא למותר לציין כי נימוק זה כבר נכתב על ידי בהחלטה, כמענה לטיעוני המבקש, אשר חוזרים על עצמם בבקשה זו, וכך נאמר שם:

"העורר מואשם בכך שהיה חבר, היה מעורב ואף פיקח על פעילותה של עמותת אמאן, שנטען שהיא למעשה חלק מן התנועה האיסלאמית (שאינה מחלוקת כי היא ארגון טרור) וכן שעשה, או שניסה לעשות באמצעותה פעולות ברכוש למטרות טרור. מעתה, משעה שישנן ראיות לכאורה הן ביחס לחברותו של העורר בעמותת אמאן, הן ביחס לכך שעמותת אמאן מהווה המשך רציף לפעילות התנועה האיסלאמית, והן ביחס לכך שהעורר היה מעורב ואף פיקח על פעילויותיה, ובשים לב לכך שהעורר איננו חולק על כך שעמותת אמאן אכן עשתה פעילויות, או שניסתה לעשות

פעילויות, גם בתקופה שלאחר תאריך 01.11.2016 כמתואר בכתב האישום - הרי שניתן לכאורה, לייחס לו את המעשים המתוארים בכתב האישום, גם מבלי להוכיח פעולה אקטיבית מצידו בתקופה האמורה".

הערה: יש להצר על כך שבבקשה שבפני צוטט הקטע הנ"ל, תוך השמטת השורה המסומנת בקו לעיל, ולא אוסיף.

9. יודגש כי הראיות לכאורה מצביעות על כך שחלק מפעילויותיה של עמותת אמאן נעשו לאחר תאריך 01.11.2016. ביחס לפעילויות אלו, וביחס אליהן בלבד, קבעתי כי ניתן, לכאורה, לייחס למבקש עבירות של חברות בארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור, גם מבלי שיוכח כי הוא עשה פעולה אקטיבית כלשהי באותה תקופה.

10. נוכח כל האמור לעיל - ההחלטה איננה מנוגדת לכל הסכמה דיונית שהיא, או לממצאים באשר לראיות לכאורה, וממילא הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

ניתנה היום, כ"ג באב התשע"ז (15.8.2017).

שׁוֹפֵט